

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/103/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112218947
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2112218947.8

Rozhodnutie

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Jozefom Šulekom v právnej veci žalobkyne: E. A., narodená XX. 1. XXXX, bytom E. XX, XXX XX E., toho času žijúca I. XXXX, XXX XX C., Y. republika, proti žalovanému: O. Slovakia s.r.o., so sídlom Mliekarénská 10, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti výšky odplaty za spotrebiteľský úver, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 50 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 22. 9. 2012 doručenou tunajšiemu súdu dňa 24. 9. 2012 sa žalobkyňa domáha určenia, že zmluvná odplata dojednaná v zmluve o revolvingovom úvere uzatvorenej dňa 19. 11. 2009 medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná v časti, v ktorej bola dohodnutá odplata za poskytnutý úver prevyšujúca sumu 350 eur.

2. Uznesením č. k. 8C/103/2012-22 zo dňa 27. 11. 2012 súd pripustil zmenu návrhu, súd určuje, že zmluvná pokuta dojednaná v zmluve o revolvingovom úvere uzatvorená dňa 19. 11. 2009 medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná v časti, v ktorej bola dohodnutá odplata za poskytnutý úver prevyšujúca sumu 100 eur.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal žalobu zamietnuť.

4. Rozsudkom č. k. 8C/103/2012-34 zo dňa 14. 3. 2013 súd žalobu zamietol.

5. Krajský súd v Trnave Uznesením č. k. 11Co/235/2013-58 zo dňa 3. 9. 2014 na odvolanie navrhovateľky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň súdu prvého stupňa uložil opätovne vec posúdiť, po starostlivom prihliadnutí na všetky skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo, resp. i po doplnení dokazovania, po ich komplexnom vyhodnotení a to tak jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach tak, aby bolo zrejmé, ktorú konkrétnu právnu normu a z akých dôvodov na zistený skutkový stav použil.

6. Súd rozhodol rozsudkom 8C/103/2012-121 zo dňa 04.06.2015 tak, určil, že zmluvná odplata dojednaná v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 19. 11. 2009 medzi navrhovateľkou a odporkyňou je neplatná v časti, v ktorej bola dohodnutá odplata za poskytnutý úver prevyšujúca sumu 100 eur. Navrhovateľke sa náhrada trov konania nepriznáva.

7. Krajský súd v Trnave Uznesením č. k. 26Co/653/2015-146 zo dňa 20.12.2016 na odvolanie žalovaného napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí uložil povinnosť skúmať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Súčasne Krajský súd uviedol, že: „Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobkyňa). Pokiaľ chce žalobkyňa osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie). Súd prvej inštancie len stroho konštatoval naliehavosť právneho záujmu žalobkyne na takomto určení aj keď sa nevyporiadal s tým, že žalovaná už zaplatila žalovanej tak istinu ako aj odmenu (úroky, poplatky, náklady spojené s poskytnutím úveru a pod.), preto nie je zrejmé, akým potrebám praktického života má takéto určenie slúžiť. Treba tiež podotknúť, že tu je aj problematickosť vykonateľnosti určovacieho výroku súdu prvej inštancie. Záver o neexistencii naliehavého právneho záujmu by neodkladne viedol k zamietnutiu žaloby a naznačeniu cesty k ochrane práv žalobkyne procesne prípustným spôsobom (ktorým je buď iné než požadované určenie - pokiaľ takéto samozrejme existuje, alebo naopak plnenie)“.

8. Súd vzhľadom na závery vyjadrené v Uznesení č. k. 26Co/653/2015-146 zo dňa 20.12.2016, vyzval žalobkyňu na vyjadrenie, či zotráva na podanej žalobe, alebo túto berie späť vzhľadom na nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Žalobkyňa na žalobe zotrvala.

9. Súd nariadil vo veci pojednávanie a žalobkyňu vyzval na doplnenie skutkových tvrdení týkajúcich sa naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a predloženie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Opätovne súd pripomenul žalovanej závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu Trnava. Žalovaná odpovedala podaním doručeným súdu dňa 04.05.2017 a žiadala, aby súd vzal do úvahy aj závery uvedené v Uznesení č. k. 26Co/653/2015-146 zo dňa 20.12.2016 a to v ods. 1 na str. 2, , str. 3,4, ods. 12 na str. 7. Ďalej poukázala na rozsudok 8C/103/2013 zo dňa 04.06.2015, uznesenie 8C/103/2012 zo dňa 03.07.2015, a rozsudok 19C/133/2014 zo dňa 19.11.2014, a to najmä na str. 3. Žalobkyňa ďalej uviedla, že podľa nej predložila dostatok listín. Žiadala, aby súd konal v jej neprítomnosti, nakoľko býva v Českej republike 500 km od Trnavy, v danom termíne sa nemôže dostaviť k súdu, lebo ju zamestnávateľ nemôže uvoľniť. K vyjadreniu pripojila odpoveď na žiadosť od Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík, zo dňa 11.06.2014, kde na strane 4 v štvrtom odstavci bola poučená, že sa môže domáhať návrhom, aby príslušný súd určil spotrebiteľskú zmluvu za neplatnú ako celok prípadne v časti, v ktorej je zmluva v rozpore so zákonom alebo dobrými mravmi.

Súd konštatuje, že ospravedlnenie žalobkyne o nemožnosti zúčastniť sa pojednávania vyhodnotil ako neodôvodnené, nakoľko je povinnosťou žalobkyne zúčastniť sa ňou vyvolaného konania, pričom preto dostala predvolanie na termín pojednávania už 27.04.2017 tak, aby si svoje záležitosti zariadila tak, aby sa mohla dostaviť s tým, že každý zamestnávateľ je povinný ju uvoľniť za týmto účelom zo zamestnania.

10. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami účastníkov, oboznámením sa s obsahom spisu najmä žalobou, vyjadreniami, rozhodnutiami vydanými v tomto konaní, pričom zistil nasledovný stav.

11. Žalobkyňa uviedla, že úver uzavrela so žalovaným v čase, keď mala finančné problémy. Neskôr zistila, že pri úvere 995,82 eur bola dohodnutá zmluvná odmena vo výške 829,52 eur, ktorú považuje za neprimerane vysokú. K 1. 7. 2012 mal ešte dlh vo výške 464,88 eur, naďalej jej je strhávaný z platu.

12. Žalovaný sa vyjadril písomne tak, že pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez zabezpečenia uzavreté v čase medzi 16. 11. 2009 a 15. 2. 2010, s výškou úveru do 1500 eur a so splatnosťou 1-5 rokov bola v zmysle ust. § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z. z. a § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z. z. určená maximálna výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru hodnota 77,76 %. Úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 810025888 nebol zabezpečený ani záložným právom ani zabezpečovacím prevodom práva. Pre úver bola výška odplaty (vyjadrená RPMN) 64,22 %.

13. Súd na prejednávanú vec aplikoval nasledovné ustanovenia právnych predpisov.

14. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení k 31. 12. 2009 spotrebiteľskom zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení k 31. 12. 2009 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto zákona, sú neplatné.

16. Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení k 31. 12. 2009 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení k 31. 12. 2009 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

19. Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení k 31. 12. 2009 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebiteľské úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

20. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských (2) Zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru 1) na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, b) o nájme, 2) ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu, c) o poskytnutí úveru bez platby úroku alebo akéhokoľvek poplatku, d) na základe ktorých sa neukladá žiadny úrok, ak spotrebiteľ súhlasí so splatením úveru jednou splátkou, e) o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad hodnotu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver, f) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov, g) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach, h) o poskytnutí úveru na účely podľa osobitného zákona 2a) pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako sadzby, ktoré prevládajú na trhu, alebo bezúročne, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa rovnaké alebo výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako sadzby prevládajúce na trhu.

21. Podľa ustanovenia § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. o spotrebiteľských úveroch zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6. Kreditnou kartou na účely tohto zákona sa rozumie platobná karta, ktorá umožňuje dlžníkovi prístup k peňažným prostriedkom čerpaným do výšky úverového limitu povoleného veriteľom a dohodnutého s dlžníkom.

22. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci,

23. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ods. 2 spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

24. Podľa ustanovenia § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády.

25. Podľa ustanovenia § 3 ods. 11 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak je zmluva o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ustanovením odseku 10 v tom, že odplata za poskytnutie

spotrebiteľského úveru prevyšuje výšku ustanovenú nariadením vlády vydaným podľa odseku 10, je neplatná v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto ustanoveniu, ak sa ten, kto je takouto zmluvou dotknutý, neplatnosti dovoľá.

26. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

27. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

28. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

29. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. k) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

30. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona.

31. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 238/2008 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (2) Výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru na kreditnú kartu nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej úrokovej miery pre kreditné karty platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona.

32. Podľa ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch.

33. Podľa ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

34. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

35. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

36. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

37. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

38. Podľa § 5b z. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

39. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

40. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (1). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (2).

41. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti,
b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

42. Súd v predchádzajúcich rozhodnutiach dospel k nasledovným záverom, s ktorými sa súd naďalej stotožňuje. Z pripojenej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere zistil, že žalovaný je v nej uvedená ako veriteľ, ako dlžník je tam uvedená žalobkyňa. V časti tejto zmluvy - údajov požadovanom revolvingovom úvere v Eur (vyplňte) uvádza, že dlžník žiada žalovanú o poskytnutie úveru. Poskytnutá čiastka úveru je vo výške 995,82 Eur. Predpokladaná RPMN za úver 68,29 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 492,83 Eur, predpokladaná RPMN úveru o poskytnutie revolvingu 58,68 %, mesačná splátka 60,84 Eur. Zmluva bola žalobkyňou ako dlžníkom podpísaná dňa 19. 11. 2009, zo strany žalovanej ako veriteľa a dodávateľa bola podpísaná dňa 25. 11. 2009 ako to zo zmluvy vyplýva. Na karte klienta sa nachádza splátkový kalendár, z ktorého vyplýva rozpis splátok. Z karty súd zistil, že žalobkyňa bola vyplatená čiastka 896,14 eur a žalobkyňa zaplatila sumu 1825,20 eur. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 25.11.2009 vyplýva, že žalobkyňa so žalovaným uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100025888 dňa 25.11.2009, ktorou odporkyňa poskytla navrhovateľke peňažné prostriedky vo výške 995,82 eur (30.000 Sk) s mesačnými splátkami vo výške 60,84 eur (1.855 Sk), ktorých malo byť 30 a splatné mali byť vždy 15-teho v tom ktorom mesiaci. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že zmluvná odmena, ktorá predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom bola dohodnutá vo výške 829,52 eur (24.990 Sk), spolu tak mala žalobkyňa splatiť 1.825,20 eur (54.985,97 Sk), t. j. takmer dvojnásobok poskytnutej sumy úveru. RPMN za úver bola stanovená na 64,22% a ročná úroková sadzba úveru 68,79%. Priemerná RPMN za úver bola 48,96%, poskytnutá čiastka revolvingu 492,83 eur (14.877 Sk), zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 602,37 eur (18.177 Sk), predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 55,32% a ročná úroková sadzba revolvingu 67,52%. Zmluva neobsahuje splátkový kalendár, rozpis jednotlivých splátok, resp. koľko sa zarátava na istinu, úroky, či poplatky pri jednotlivých mesačných splátkach, neobsahuje ani rozpis poplatkov odporkyne za poskytnutie úveru. Zmluva o úvere, ktorá je predmetom konania, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže však žalobkyňa uzavrela predmetnú zmluvu ako

spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa vzťahujú zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ZSÚ) a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ) o spotrebiteľských zmluvách. Jedná sa o spotrebiteľský vzťah, ktorý bol uzavretý medzi dodávateľom (žalobcom), ktorý ako je všeobecne známe a dostupné aj z údajov v obchodnom registri, konal v rámci predmetu svojej činnosti a žalovaným ako fyzickou osobou občanom, na svoje súkromné účely. Opak preukázaný nebol. S účinnosťou od 25. 11. 2004 zaviedla novela zákona o ochrane spotrebiteľa, do jeho úpravy ustanovenie § 23a, v zmysle ktorého sa za spotrebiteľské zmluvy považujú i zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. (Matematická) nesprávnosť v jednotlivých ustanoveniach Zmluvy spôsobuje jej zmätočnosť, zmätočnosť jej základných údajov. Jedná sa o časť zmluvy, ktorú vypisuje žalovaný, resp. jeho zamestnanec, žalobkyňa tak v tomto prípade nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť hodnoty vpisovaných údajov. Potom sú niektoré údaje zo Zmluvy vyplnené nesprávne, resp. nekorešponujú s inými položkami zo Zmluvy, nie je možné takéto ustanovenia považovať za správne a platné a zaväzujúce navrhovateľku na plnenie. Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ust § 2 ods. 2 písm. i) citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania. Teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Nie je nepostačujúce uviesť len celkovú výšku mesačnej splátky. Zmluva taktiež neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 2 ods. 2 písm. g) citovaného zákona a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Uvedené nemôže plniť údaj o splatnosti prvej splátky, počte splátok. Konečná splatnosť musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Priamo v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, len odkaz na nesprávne uvedenú priemernú výšku RPMN 64,22 % platnú ku dňu podpisu zmluvy. Podľa prílohy 2. ZoSÚ (2001) súd vyrátal RPMN daného revolvingového úveru vo výške 68,79 %. RPMN, ktorú uvádza odporkyňa v Zmluve 64,22% tak nie je správnu (v časti 6. Zmluvy - Údaje o schválenom revolvingovom úvere). Vzhľadom na uvedené súd posúdil predmetnú zmluvu a považoval poskytnutý úver v zmysle ustanovia § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Súd dospel k záveru, že aj v prípade bezúročnosti a úveru bez poplatkov by sa žalovaná nemohla domáhať zaplata sumy žiadnej dlžnej sumy od žalobkyne, nakoľko z karty klienta vyplýva, že žalobkyňa poskytla žalovanej sumu 896,14 eur, hoci podľa zmluvy mal byť žalobkyni poskytnutý úver vo výške 995,82 eur a žalobkyňa zaplatila sumu 1825,20 eur t. j. vyššiu sumu aká jej bola zo strany žalovaného skutočne poskytnutá. Súčasťou sumy 995,82 eur bola suma 99,58 eur poskytnutá podľa čl. 8 bod 8.1 zmluvy. Podľa uvedeného článku zmluvy (nie samostatného návrhu na uzavretie zmluvy podľa bodu 5 a 6) mala byť predmetom dohoda o poskytnutí služieb spočívajúca v záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu a z toho vyplývajúci záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 99,58 eur za poskytnutie služby za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 54,37 eur. Uvedené zmluvné dojednanie, na základe ktorého dlžník požiadal o možnosť odkladu splátok v súhrnnej výške splátok v súhrnnej výške 153,95 eur, vo vzťahu ku ktorej zaplatil odplatu 99,58 eur, považuje za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže fakticky bola žalobkyni poskytnutá suma 896,14 eur, sadzba RPMN bola určená v neprospech dlžníka aj z toho dôvodu ako už bolo vyššie uvedené, považoval súd poskytnutý úver za bezodplatný a bez poplatkov.

43. Súd ďalej vychádzal zo skutočnosti, že maximálna výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vyčítaná zo súhrnu údajov o novoposkytnutých úveroch veriteľmi za obdobie od 16. 11. 2009 do 15. 2. 2010 pre spotrebiteľské úvery bez zabezpečenia uzavreté v období od 16. 11. 2009 do 15. 2. 2010, vzťahujúce sa k predmetnej zmluve, s výškou úveru do 1500 eur a so splatnosťou 1-5 rokov, bola v zmysle ustanovenia § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z. z. a § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z. z. vo výške 77,76 %. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že dojednaná výška úroku z poskytnutého úveru (68,79 % je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 spojený s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z. (suma 829,52 eur

(24 999 Sk) ako odplata (zmluvná odmena). Podľa štatistickým údajov NBS, na ktoré sa odvolávala ja samotná navrhovateľka, priemerná úroková miera u spotrebiteľských (nových) úverov sa pohybovala v 11/2009 na úrovni 12,28 %. V danom prípade, pokiaľ bola medzi stranami dohodnutá úroková sadzba z poskytnutého úveru (68,79 %) jedná sa o 5,6 - násobné navýšenie úrokovej sadzby oproti sadzbám, ktoré poskytovali komerčné banky na území SR v čase poskytnutia úveru navrhovateľke s dobou platnosti od 1 do 5 rokov. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že pokiaľ na základe zmluvy bol navrhovateľke poskytnutý úver vo výške 995,82 eur (v skutočnosti jej bol poskytnutý úver vo výške 896,14 eur a pokiaľ do splátok úveru mali byť premietnuté celkové náklady úveru (30 x 60,84 eur) 1825,20 eur (ktorú navrhovateľka podľa karty klienta odporkyni aj zaplatila), uvedenú sumu vysoko prevyšuje hodnotu maximálnej odplaty (77,76 %) stanovenej podľa § 3 ods. 10, 11 zákona č. 258/2001 Z. z. a výpočtu MF SR (verejne dostupného na internetovej stránke) pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvárané od 16. 11. 2009 do 15. 2. 2010 poskytnuté do 1500 eur so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov, tj. úročenie z úveru prekročilo prípustnú hranicu, a preto je v rozpore s dobrými mravmi, a teda je neplatné pre rozpor so zákonom.

44. Súd má v súlade so závermi rozhodnutia Krajského súdu Trnava, ktoré si dovoľí priamo použiť (citovať) za to, že: „neuvedenie obligatórných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere ustanovených v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch samo o sebe nespôsobuje neplatnosť zmluvy ako takej, avšak za stavu, že sa vady predmetnej zmluvy dotýkajú jej esenciálnych náležitostí (dojednanie o úroku), pričom zmluva, ktorá má formulárovú podobu a bola skoncipovaná žalovanou - dodávateľom nezodpovedá požiadavkám stanoveným v zákone o spotrebiteľských úveroch, berúc zreteľ na povahu právneho úkonu, obsah právneho úkonu, ktorý zakladá hrubú nerovnováhu práv a povinností v neprospech slabšieho spotrebiteľa ako aj vzhľadom na evidentnú nadvládu nad dlžníkom - spotrebiteľom (slabšia pozícia čo do vyjednávacej pozície a čo do informovanosti), a teda takáto zmluva je neplatná ako celok v zmysle § 39 O.z.“

45. Podľa § 470 ods. 1 a 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. (2).

46. Zo všetkých vyššie uvedených citovaných zákonných ustanovení plynie, že žalovaný, nemá už žiadny nárok voči žalobkyni, nakoľko zmluva je neplatná, a ak by aj nejaký nárok pôvodne mal (teoreticky bezdôvodné obohatenie, avšak reálne žiadny, lebo žalobkyňa zmluvu preplatila - zaplatila viac ako bol nárok žalovaného), tak tento by bol vzhľadom na plynutie premičacej doby premičaný, a súd by ho v súlade s ustanovením § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. nemohol priznať. T.j. akákoľvek žaloba zo strany žalovaného voči žalobkyni znejúca na plnenie by bola zamietnutá, pričom súd by podmienky skúmal zo zákonnej povinnosti.

47. Súd v súlade s názorom Krajského súd musí predovšetkým posúdiť, či žalobkyňa má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a to bez ohľadu na závery uvedené v ods. 42 až 46, nakoľko len ak je daný naliehavý právny záujem má zmysel v konaní skúmať ďalšie skutočnosti. Právna skutočnosť sa od 01.07.2016 určuje len v prípadoch stanovených zákonom, čo nie je tento prípad, ale ide napr. o žalobu neplatnosť výpovede z nájmu bytu, čo stanovuje § 711 Občianskeho zákonníka, atď.. Od 01.07.2016, t.j. od účinnosti nových procesných predpisov sa zvýraznila, avšak aj v minulosti platná zásada (vyjadrená v § 80 zákona č.99/1963 Zb.), že určovací žaloba pri určení práva musí mať naliehavý právny záujem, inak sa žaloba zamietne. Pričom žaloba o určení právnej skutočnosti už nie je vôbec po uvedenom termíne možná s výnimkou zákonom určených možností, tak ako súd uviedol vyššie. Súd konštatuje, že tak ako je formulovaný tento žalobný petit, ide o určenie právnej skutočnosti. Súd však vychádza zo znenia prechodných ustanovení uvedených v ods. 45, a preto skúmal naliehavý právny záujem aj pri požadovanom určení, keďže žaloba bola podaná pred účinnosťou uvedených predpisov, a preto skúmal naliehavosť právneho záujmu aj pri žalobným návrhom požadovanom určení právnej skutočnosti. Súd má za to, že nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a to z viacerých dôvodov. Prvým je ten, že žaloba musí slúžiť potrebám praktického života a výsledkom žaloby nemá byť prípadné ďalšie súdne konanie o zaplatenie pohľadávky, prípadne žaloba o určení výšky dlhu žalobkyni voči žalovanému, ale určovací žaloba musí odstrániť právnu neistotu medzi účastníkmi a zabezpečiť konečné vyriešenie vzájomného sporu. Žaloba tak ako bola podaná žalobkyňou neodstráni právnu neistotu, a ani nezabráni ďalším súdnym sporom, t.j. neslúži praktickému životu, ale bola by

len právnym výrokom, ktorý nemá bez ďalšieho, právny význam v reálnom živote, nakoľko platnosť/neplatnosť právneho úkonu sa takmer vždy skúma len ako predbežná právna otázka, ktorej posúdenie má význam v reálnom konaní s hmatateľným právnym výsledkom napr. v žalobe o zaplatenie sumy. Otázku riešenú v tomto konaní možno posúdiť ako predbežnú otázku v iných súdnych konaniach. Len výnimočne má určovací výrok možnosť prejsť testom naliehavosti právneho záujmu, napr. v žalobe o určenie vlastníckeho práva ku konkrétnej nehnuteľnosti, alebo v konaní o určenie, že dlh je v určitej výške, kde vyslovený určovací výrok odstráni právnu neistotu. Súd konštatuje, že napr. v žalobe o neplatnosť kúpnej zmluvy taktiež absentuje naliehavý právny záujem, lebo po takomto výroku nie je vyriešený základný vzťah a problém účastníkov, na to je potrebný práve určovací výrok, že niekto je vlastníkom niečoho. Na základe uvedených skutočností má súd za to, že nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a preto žalobcu v celom rozsahu zamietol. Súd poukazuje na rozsiahlu judikatúru v oblasti naliehavosti právneho záujmu, pričom spomenie aspoň rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo 460/2013, z ktorého súd cituje: „Ak právna otázka má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k existencii práva alebo povinnosti, nie je daný naliehavý právny záujem na vyriešení (určení) tejto predbežnej otázky.“ Súd žalobkyni uvádza, že zákonodarca nastavil tieto podmienky tak, pričom rozhodovacia prax sa s nimi stotožnila v záujme predchádzaniu určovania žalôb bez praktického významu, ktoré by neúmerne zaťažovali súdy a nemali by praktický význam, pričom by nič neriešili, ale viedli k ďalším sporom (ak by uvedené žaloby boli možné - prípustné, súdny systém by bol preťažený žalobami bez významu, ako je pri takto formulovanom petite táto žaloba. Pre predstavu, súd uvedie napr. absurdnú žalobu „že dňa toho a toho v Trnave pršalo“ skutočnosť je to síce pravdivá, ale nemá žiadny právny význam, a preto súd o takýchto žalobách nerozhoduje a tieto zamietla, resp. v rámci novej právnej úpravy vyzýva na ich späťzvatie, a až keď nie sú vzaté späť, tak ich súd zamietne.

48. Podľa § 262 ods. CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 257 ods. 2 CSP, Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa..

51. Podľa ČL. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

52. Podľa ČL. 4 ods. 2 CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

53. Podľa ČL. 17 CSP, Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

54. Súd konštatuje, že podľa výsledku konania by náhrada trov konania prináležala žalovanému v plnom rozsahu, nakoľko žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu. Vzhľadom na okolnosti súd však skúmal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, nakoľko ide o spor žalobcu spotrebiteľa bez právneho zastúpenia a žalovaného ako poskytovateľa spotrebiteľského úveru. Súčasne ide o situáciu kedy žalobkyňa žalobu podala v dôsledku prebiehajúcich zrážok zo mzdy. V tejto súvislosti však súd konštatuje, že proti zrážkam zo mzdy slúžia iné právne inštitúty (v minulosti predbežné opatrenie, v súčasnosti neodkladné opatrenie) a paradoxne sa neplatnosti tohto dojednania žalobkyňa ani nedomáhala. Ďalej na žalobe trvala v dôsledku odpovede na žiadosť od Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík (ďalej len Ministerstvo), zo dňa 11.06.2014, kde bola žalobkyňa poučená na strane 4 v štvrtom odstavci, že sa môže domáhať návrhom, aby príslušný súd určil spotrebiteľskú zmluvu za neplatnú ako celok prípadne v časti, v ktorej je zmluva v rozpore so zákonom alebo dobrými mravmi. Súd má za to, že takéto právne poučenie bežného spotrebiteľa je spôsobilé vyvolať u neho zdanie

dôvodnosti žaloby tak, ako bola podaná, a preto súd na uvedenú skutočnosť prihladol ako na dôvod hodný osobitného zreteľa spolu s tým, že žalobkyňa je bežný spotrebiteľ a znížil náhradu trov žalobcu na 50%. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že otázku bežného spotrebiteľa vyhodnotil vo vzťahu k odpovedi Ministerstva, a nie tak, že každý spotrebiteľ sa môže domáhať nedôvodnej žaloby, a protistrane nebude priznaná náhrada trov konania. Každé konanie pred súdom je potrebné zo strany každej fyzickej osoby riadne zvážiť a pristupovať k uvedenému s obozretnosťou tak, aby nevznikali zbytočné trovy a úkony. Súčasne však súd pri priznaní trov konania žalobcovi vychádzal z tej skutočnosti, že žalobkyňa napriek dvom výzvam zo strany súdu, či zotrúva na podanej žalobe a vyjadrení právneho názoru Krajského súdu Trnava vo svojom rozhodnutí, zotrúva na podanej žalobe, a teda nesie zodpovednosť za to, že súd rozhodoval v merite veci na súdnom pojednávaní, kde sa dostavila protistrana. Súd súčasne konštatuje, že žalobkyňa v priebehu konania si mohla ustanoviť právneho zástupcu, a ak nemala na neho prostriedky mohla sa obrátiť na centrum právnej pomoci, ktoré by jej ho bezplatne ustanovilo. Uvedené skutočnosti sú všeobecne známe a bola o nich poučená. Vyššie uvedené skutočnosti viedli súd k tomu, že priznal žalovanému náhradu trov konania len v rozsahu 50%, nakoľko vyššie uvedené skutočnosti ho viedli za použitia § 257 a ČL. 4 ČL. 17 CSP k uvedenému rozhodnutiu.

55. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.).